

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

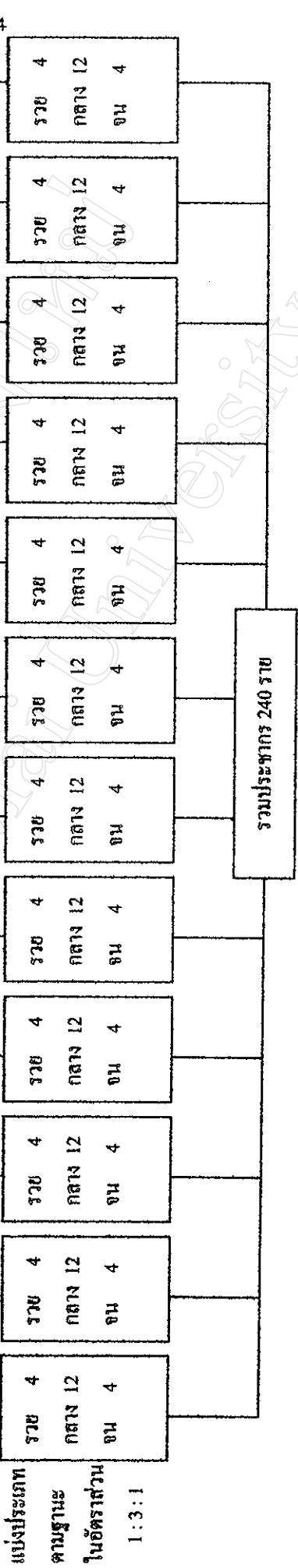
ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดพื้นที่ที่ใช้ในการศึกษา คือ หมู่บ้าน 6 หมู่บ้านใน จังหวัดเชียงใหม่และเชียงราย ในจังหวัดเชียงใหม่ได้แก่ บ้านหนองเขียว บ้านหนองแล บ้านขุนวาง บ้านขุนแปะ บ้านแม่ละปือก และในจังหวัดเชียงราย คือ บ้านห้วยโป่ง โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จากนั้นจึงกำหนดประชากรที่ใช้ในการศึกษา โดยการสุ่มแบบชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) ตามขั้นตอน ดังนี้

1. จำแนกเกษตรกรบนที่สูงออกเป็น เกษตรกรรุ่นใหม่มีอายุตั้งแต่ 15-25 ปี ทั้งชาย และหญิง และผู้นำครอบครัวที่มีอายุตั้งแต่ 26 ปีขึ้นไป ทั้งชายและหญิง
2. จำแนกเกษตรกรของหมู่บ้านต่างๆ ออกตามฐานะทางเศรษฐกิจที่ผู้นำหมู่บ้านจำแนกให้ แบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม คือ ฐานะดี ฐานะปานกลาง และฐานะยากจน แล้วคัดเลือกจำนวนเกษตรกรในสัดส่วนโดยประมาณ 1:3:1 โดยเลือกเกษตรกรฐานะดี ฐานะปานกลาง และฐานะยากจน 1, 3 และ 1 ส่วนจากจำนวนตัวอย่างในแต่ละหมู่บ้าน
3. กำหนดจำนวนเกษตรกรตัวอย่างในแต่ละหมู่บ้านให้เท่ากัน หมู่บ้านละ 40 คน รวม 240 คน ตั้งแผนภูมิที่ 1

ผลการสุ่มตัวอย่างข้างต้นจาก 6 หมู่บ้าน จำนวนเกษตรกรตัวอย่างรวม 240 ราย แต่ สามารถสำรวจข้อมูลได้เพียง 208 ราย เนื่องจากในบางหมู่บ้านมีจำนวนเกษตรกรที่เป็นเยาวชน ไม่เพียงพอ และมีผู้นำเกษตรกรบางท่านติดภาระกิจอื่นๆ ซึ่งผู้วิจัยไม่สามารถติดต่อได้ ดังตารางที่ 1

អាជីវកម្មទី 1 នៃគត់គុរាទម្ព័ន្ធរបស់ក្រុងពេលវេលាយករណីលក្ខណៈ

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนตัวอย่างเกณฑ์การ 6 หมู่บ้าน

ลำดับที่	หมู่บ้าน	จำนวนครัวเรือน (ครัวเรือน)	จำนวนเกณฑ์การ (คน)	จำนวนตัวอย่าง (คน)
1.	ชุมวัง	62	463	40
2.	นาแฉ	157	856	40
3.	ชุมแพ	32	186	40
4.	แม่สะปีก	27	121	40
5.	หนองเขียว	62	380	40
6.	ห้วยโป่ง	33	229	40
รวม		373	2,235	240

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการศึกษาครั้งนี้ได้สร้างแบบสัมภาษณ์ โดยใช้ข้อมูลจากการสำรวจผู้ใช้ข้อมูล และการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกสูง เป็นข้อมูลหลักในการร่างแบบสัมภาษณ์ทั้ง 2 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานของประชากร และข้อมูลด้านสังคม ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา การนับถือศาสนา และความสามารถในการพูดภาษาไทย โดยลักษณะคำถามเป็นแบบปิด (Closed – ended Question)

ตอนที่ 2 แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับข้อมูลด้านทัศนคติที่มีต่อกิจกรรมการพัฒนาความเป็นอยู่ของเกษตรกรบันทึกสูง โดยลักษณะคำถามเป็นแบบปิด และ ปิด (Opened – ended Question) เป็นข้อความประเภทแสดงความคิดเห็น มี 5 ตัวเลือก คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

การทดสอบแบบสอบถาม

ทำการหาความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) โดยนำแบบสัมภาษณ์ที่สร้างขึ้นไปปรึกษา กับคณะกรรมการที่ปรึกษา และเจ้าหน้าที่ที่มีความรู้ในพื้นที่ จึงนำไปทดสอบกับเกษตรกรในพื้นที่ใกล้เดิม จำนวน 10 คน นำมาปรับปรุงแก้ไข และนำไปปรึกษาคณะกรรมการที่ปรึกษาอีกครั้ง เพื่อให้แบบสัมภาษณ์มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น จากนั้นจึงนำไปสัมภาษณ์เกษตรกร บนที่สูงในพื้นที่จริง

การรวมรวมข้อมูล

ขั้นที่ 1 รวบรวมข้อมูลทุกดิจิทัล จากเอกสารเกี่ยวกับชาวเขาและทัศนคติ รวมทั้งจากเอกสาร ผลงานวิจัย และสิ่งพิมพ์ต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง

ขั้นที่ 2 รวบรวมข้อมูลปฐมนิเทศ โดยใช้แบบสัมภาษณ์ สัมภาษณ์ก่อสู่มตัวอย่างที่ใช้ใน การศึกษา

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษารั้งนี้ ได้นำข้อมูลที่ได้มารังสรรค (Coding) และนำข้อมูลที่ได้มามวิเคราะห์ ด้วยเครื่องไมโครคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรมสถิติสำหรับภาษาสังคม (Statistic Package for the Social Science, SPSS/PC+) ซึ่งท้าสถิติที่ใช้เคราะห์มีดังนี้

1. สถิติพรรณนา ได้แก่ ค่าร้อยละ (Percentage) ใช้วิเคราะห์ข้อมูลประเภทมาตรานาม (Nominal Scale) และมาตราอันดับ (Ordinal Scale) ค่าความถี่ (Frequency) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ค่าสูงสุด (Maximum) และค่าต่ำสุด (Minimum) ใช้วิเคราะห์ข้อมูลประเภทช่วง (Interval Scale)

2. ใช้การคำนวนน้ำหนักเฉลี่ย (Weight Mean Score) ของตัวแปรต่างๆ ที่มีการวัดโดยระบบการให้คะแนน ได้แก่ ทัศนคติที่มีต่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ทัศนคติที่มีต่อการพัฒนาอาชีพ ทัศนคติที่มีต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตและทัศนคติที่มีต่อการอนุรักษ์สิ่งสาธารณประโยชน์ มีการคำนวนดังรายละเอียดดังต่อไปนี้ (Thanupon, 1986 : 44 อ้างโดยปฐวี, 2536)

ผู้วิจัยได้แบ่งการให้คะแนนเป็น 2 ต้าน คือ

1. คะแนนค่าทัศนคติทางนิมาน คือ การให้ค่าคะแนนที่แสดงออกมาในลักษณะพึงพอใจ ชอบ อย่างปฏิบัติ อย่างได้ อย่างเข้าใจลึกสั่งนั่นๆ การวัดทัศนคติจะถามข้อคิดเห็นว่า “เห็นด้วย” หรือ “ไม่เห็นด้วย” การวัดจะกำหนดให้คะแนนค่าถูกข้อถ้อยเป็น 5 ระดับ คือ

ระดับ 5 เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ระดับ 4 เห็นด้วย

ระดับ 3 ไม่แน่ใจ

ระดับ 2 ไม่เห็นด้วย

ระดับ 1 ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

รายละเอียดการคำนวณดังต่อไปนี้

$$WMS = \frac{5f_1 + 4f_2 + 3f_3 + 2f_4 + 1f_5}{TNR}$$

TNR = จำนวนผู้ให้ข้อมูลทั้งหมด

WMS = น้ำหนักคะแนนเฉลี่ย

f_1 = จำนวนผู้ที่ตอบว่าเห็นด้วยอย่างยิ่ง

f_2 = จำนวนผู้ที่ตอบว่าเห็นด้วย

f_3 = จำนวนผู้ที่ตอบว่าไม่แน่ใจ

f_4 = จำนวนผู้ที่ตอบว่าไม่เห็นด้วย

f_5 = จำนวนผู้ที่ตอบว่าไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

TNR = จำนวนผู้ให้ข้อมูลทั้งหมด

2. คะแนนค่าทัศนคติทางนิสัย คือ การให้คะแนนที่แสดงออกมาในลักษณะไม่พึงพอใจ “ไม่ชอบ อยากหนีให้ห่างจากสิ่งนั้นๆ” การวัดทัศนคติจะถามข้อคิดเห็นว่า “เห็นด้วย” หรือ “ไม่เห็นด้วย” การวัดจะกำหนดให้คะแนนค่าตามข้ออยู่อยู่เป็น 5 ระดับ คือ

ระดับ 1 เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ระดับ 2 เห็นด้วย

ระดับ 3 ไม่แน่ใจ

ระดับ 4 ไม่เห็นด้วย

ระดับ 5 ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

รายละเอียดการคำนวณ ตั้งต่อไปนี้

$$WMS = \frac{1f_5 + 2f_4 + 3f_3 + 4f_2 + 5f_1}{TNR}$$

TNR

- WMS** = นำหนักคะแนนเฉลี่ย
f₅ = จำนวนผู้ที่ตอบว่าเห็นด้วยอย่างยิ่ง
f₄ = จำนวนผู้ที่ตอบว่าเห็นด้วย
f₃ = จำนวนผู้ที่ตอบว่าไม่แน่ใจ
f₂ = จำนวนผู้ที่ตอบว่าไม่เห็นด้วย
f₁ = จำนวนผู้ที่ตอบว่าไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
TNR = จำนวนผู้ให้ข้อมูลทั้งหมด

การตีความค่าเฉลี่ยนำหนัก ค่าตอบของตัวแปรต่างๆ จะใช้ช่วงเฉลี่ย ดังนี้

<u>คะแนน</u>	<u>ช่วงค่าเฉลี่ย</u>	<u>แปลความ</u>
5	4.21 – 5.00	ดีมาก
4	3.41 – 4.20	ดี
3	2.61 – 3.40	ปานกลาง
2	1.81 – 2.60	ไม่ดี
1	1.00 – 1.80	ไม่ดีเลย

3.สถิติสหสัมพันธ์แบบ Pearson Product Moment Correlation

เป็นระเบียบวิธีการทางสถิติกิ่มอกให้ทราบถึงทิศทางและระดับความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม เพื่อพิสูจน์สมมติฐานว่า อายุ ระดับการศึกษา มีความสัมพันธ์กับทัศนคติที่มีต่อการพัฒนาชีวิตความเป็นอยู่ สูตรที่ใช้คำนวน คือ (บุญธรรม, 2540 : 82)

$$\Gamma_{xy} = \frac{N \sum xy - \sum x \sum y}{\sqrt{[N \sum x^2 - (\sum x)^2][N \sum y^2 - (\sum y)^2]}}$$

- Γ_{xy}** = สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สันระหว่างตัวแปร X กับตัวแปร Y
N = จำนวนคนหรือจำนวนคู่ของข้อมูล
 $\sum x$ = ผลรวมของคะแนนติบตัวแปร X
 $\sum y$ = ผลรวมของคะแนนติบตัวแปร Y

ΣXY = ผลรวมของผลคูณของคะแนนตัวแปร X กับคะแนนตัวแปร Y เมื่นคู่ ๆ ในรูป
คะแนนเดิบ

ΣX^2 = ผลรวมของกำลังสองของคะแนนตัวแปร X

ΣY^2 = ผลรวมของกำลังสองของคะแนนตัวแปร Y